

mesa esquiu en les meves relacions. Les veiet les sapys²,
i trobo plaer en fugir dels deus consreguts i ocupar
pels ~~deus~~ solitari i en companyia l'unitats fiels. El País
pasa que poc a poc, la fertilitat nostra de les terres, que
inicialment es reduïa a 1 o 4 persons, ara es va ~~estant~~
ampliant, amb una recerca nostra. Poc a poc, s'uni un
dins un altre, personal nous hi an venint fent a
oxy que fins hem pensat en ~~l'admissió~~ en conuier a
llas. Però, però, que se minor de les fresques, que
de Peyra, pel seu desplaçament, s'hi senten molt,
alguns es retiraren per a major les hores al
colà.

No taurim novetats majors a comunicar-te, de
coses, i més en les circumstancies actuals, sempre
en passau, un gran proficiuent per haver de tenir
(l'esperit nostre alerta; però tal com venen de l'
nou, segons hem vist, per l'experiència, i hem de
suposar que així serà en el futur. Ja, segons
tots els d'una, joig millor cora, segueix fins a l'alta,
on la vida extremadament esporada que porta.

En ella rebem al Merit un portal en la qual,
des del seu punt d'arribada, nos portarem de l'una a l'altre,
que nos hauria enviat, i que no hauria rebut, hi
naig contactar al Santuari, en un altre portal,
que suposa hauria rebut. En top mols de pida la

perden d'aquelles coses, cosa que encara no ens hauria
passat fins ara. Per què hauria estat? Heu de tenir
en compte que així hi ha, se tot en tot, i no pesa
a tate, ensura interior.

Feim estirant a les ribes del lloc d'Annecy a
Mlle Maria i les seves nebodes. Pensem passar-hi
tot i agost. Hi ha tant de pesca que els hem trobat
d'encantar-los a l'hivern.

La nostra preocupació dominant és el fet d'estar
de solat. No deixis, doncs, d'informar-nos en amb tanta
exhaustió.

Estimada meua, adieu. Fins a una altra, ~~adieu~~
Math.

P. S. Quan ja esticem fent angustias pel fet d'Annecy,
encara ens arriba la teua lletra datada el 4. d'agost, per
Paco, que atorga si ja uns dies, el referent a Maria Lluïsa
i la seva filla. En farem càrrec de les bones felicitats que
hauran passat a Montblanc. En efecte, ens troquem la teua
que tu hi progressis avar. Això cal dir hostant. Però
estem molt decebuts per no haver-nos arribat mentre
de les activitats, que suposem afectuoses, de la
pensionista estirant a Louis, i nos, encara, després
de dir-nos que ha anat a veure a l'Orfèdre,
el que ve a confirmar la importància a atribuir
als seus propis. Què farà, seu meua? Excessu dir-te
que si hi ha marge us escriurem tot seguit.

Com et diria per una meua anterior, don-
dona la polèmica, que no m'as grata, i, pel

que veig, i inútil. M'admira que hi hagi gent tan intel·ligent 3
com tu que proclamis, així, en rotó, el país del "govern de tot".
Si penses en Espanya, prou racionalment tens raó. Però passa elista mental-
ment i venes com ^{un} una vella de pobles del nord i centre d'Europa, i
en alguns d'importantes d'Amèrica - tots plegets al més fi del món - o sigui
s'entren les cristel·litats en formes de vida i de comunicació, si no
ideals, mesos adaptables, pertorbant-se cada dia. La realitat, doncs,
els fets, no permeten les nostres afirmacions pessimistes. Que el món
sistema és viable - i únic viable - no és discutible. Enunciam
de pensar que en un d'aquells grans pobles a que el llegendes,
actualment en guerra, passin vots d'aquella fi'ncor: que els
objectors de consciència siguin respectats, però en canvi, ells
mestres, s'clarifica els metges com a animus vili per a
tala seria d'experiències biològiques perilloses pel que es que
podrien beneficiar la col·lectivitat, i que aquests objectes
sigui acceptats. ~~El país d'Europa~~

Ja se que en molts casos, encara, tal sistema no és
viable. Però un país es qualifica en la mesura justa que
hi és adaptable, i el veritable ritme de l'escala humana
serà equivalent, però, tal, a tal possibilitat d'adaptació.
Justiciero en cas la fessa posició i política davant el
problema de la llibertat. Pel fet d'Amèrica, no és problema
la llibertat de la ciutadania, que el gran d'evolució a que ha
arribat no li plotaça. Però no vea que li sigui indiferent
que pugui morir en marxa a vendre el blat al dia que
ell vulgui, o que hagi de recantar un permís de circulació
al h. creche, i que la seva acció depengui del bon
humor d'aquella funcionari.

No hi ha més remei que difondre de preferir un o altra
com. Actualment és triar sempre la menys imperfecta de
les solucions. Si veu no s'accepta tal sistema perquè té

defectes - que serone - i no saber proposar no, un novellet, 5
cap més que un fingut menys, no és admisible, perquè la realitat
no pot consentir aquells cançons de carís i de profit, rod

Hosanna! En aquest moment el carter, per porta la segona
letre de Merè, amb un taló per a recebre un colís, exprès -
~~el~~ el dia 11 del corant. Inmediatament Nibar ha anat a
d'altres, però ha estat a l'altre i no ha pogut rebre el que
li pertanyia fins a tres dies. Però ha fet, i per alguns pèssims
no s'ha de desfer. Les convulsions tant d'indies per necessitat
d'obtenir bones obseques. Pensem, en primer lloc, de fer
clat per a la família - nos. Però Moltos pèssims rebre i
- Primer m'ha donat un q' és, indigne - Jose Benigne 50 -
ningun, 50 - i escriu, la beguio de flexió per si hi ha algun
obseques. Si no és así, no hi haurà manera, però fets i altres
sequines ambis no fissionen.

Una foto obseques de Moltos,

Quins envijs que tinc de veure que la Maria Lluïsa
i Mercedes han pogut passar un bon rato al teu costat
es clar que un veïu a l'altre però hauria volgut pendre el
pueste encara que a ells no els hauria estat tan difícil com
m' hauria estat a mi de reparar-me i fer, algun
Dia estimada que podrem disfrutar de la teua companyia
i quinques zones d'abraçar a les amigues Maria i Mercedes
i Demostrarles no solament l'afecte si no l'admira-
cio. He sentit molt de rebre la primera carta de la meua i
Dir primera per que tinc confiansa la meua primera
carta veurem si arriben ya no direm
No cal dir la ilusio i el inutilitat que ens farà tot lo que
ens han enviat les bones amigues
Moltos besets i molt contents de veure que has estat al
mar blanc aixó vol dir que estas millor sempre pensant amb tu

16, dissolts.

Per fi! així que anova a partir per a ferir
la carta, Victor he tornat a l'actiu amb el colís, que
ha arribat en perfecte estat.

Què havia passat amb la 1a carta i amb el 1er paquet?
Arribem a pensar si l'expedició, per error, ha omès
primera la segona expedició. O pot ser el paquet és més i per
no haver rebut carta omissió, no en sabem res.
Si Victor omís a l'actiu per a venir a veure a l'alt,
en souffrance, que diuen en, i en aquest cas el reti-
narien amb els papers i l'obligaria a la Xita. Per
fetes noves, la unió ho ha vist. Ah, ah,
i gràcies.